

Laidiens: 30.11.2001., Nr. 174

Ministru kabineta noteikumi Nr.499

Rīgā 2001.gada 27.novembrī (prot. Nr.58, 18.§)

Kārtība, kādā no obligātā aktīvā militārā dienesta veselības stāvokļa dēļ atvaļinātajiem karavīriem sedz dienesta laikā gūto veselības traucējumu ārstēšanas un rehabilitācijas izmaksas

Izdoti saskaņā ar Obligātā militārā dienesta likuma 42.panta septīto daļu

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā no obligātā aktīvā militārā dienesta (turpmāk — dienests) veselības stāvokļa dēļ atvaļinātajiem karavīriem (turpmāk — karavīrs) sedz dienesta laikā gūto veselības traucējumu ārstēšanas un rehabilitācijas izmaksas, un šo izmaksu apmēru.

2. Par dienesta laikā gūtiem uzskata šādus veselības traucējumus:

2.1. veselības traucējumi, kuru cēlonis ir nelaimes gadījums dienesta laikā;

2.2. akūta slimība vai arodslimība, kas iegūta dienesta laikā;

2.3. dienesta laikā iegūta infekcijas slimība vai tās radītas sekas (izņemot gadījumu, ja infekcijas slimība iekļauta imunizācijas valsts programmā, bet dienestā iesaucamā persona noteiktā kārtībā pirms iesaukšanas dienestā no imunizēšanas ir atteikusies, kaut arī medicīniska kontrindikācija nav bijusi).

3. Par dienesta laikā gūtiem nav uzskatāmi šādi veselības traucējumi:

3.1. slimība:

3.1.1. iedzimta slimība un slimība, kas izpaudusies pirms iesaukšanas dienestā, ja dienesta laikā nav bijusi tieša traumatiska vai cita negatīva faktora iedarbība uz organismu;

3.1.2. slimība, kas iegūta atvaļinājuma laikā;

3.1.3. slimība, kas iegūta pēc pašnāvības mēģinājuma;

3.2. trauma, kas iegūta:

3.2.1. atvaļinājuma laikā;

3.2.2. alkoholisko, narkotisko, toksisko, psihotropo vai citu kaitīgu vielu, vai to produktu lietošanas dēļ;

3.2.3. karavīram izdarot noziedzīgu nodarījumu, un par šo faktu ir stājies spēkā notiesājošs tiesas spriedums (izņemot gadījumu, ja karavīrs saukts pie kriminālatbildības par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, vadot transportlīdzekli);